

ES SAIG

ALGAIDA - NÚM. 135 - MARÇ DE 1992 - PREU: 150 Pts

Quaresma. Set llargues setmanes de rigors i de privacions. Que vos seran més bones de passar si cada divendres hi afegiu, a l'arròs, una pindoleta. Els dissenyadors no perden detall: les píncoles tenen la forma de Sa Jaia Corema, segons dibuixos trets del "Costumari Català" de Joan Amades.

(Portada de Gabriel Salas Mascaró)

EDITORIAL

LA XARXA DE CLAVEGUERAM

Han començat les obres de la que sembla que serà fase definitiva de la xarxa d'aigües netes i brutes del nostre poble. Es tracta d'una obra d'infraestructura necessària i urgent i no cal dir que estam completament d'acord amb la seva execució; l'hem demanada moltes vegades i esperam que aviat la veurem acabada.

Ara bé, hem de ser conscients de les molèsties que una obra com aquesta ens ocasionarà; pensau que la maleirem més de dues vegades, que els inconvenients que momentàniament comporta són molt greus i que només quan estigui acabada donarem per bones les incomoditats que haurem patit. Serà una autèntica plaga d'inconveniències.

Parlant de plagues, aquesta que ens espera ens ha fet pensar en les famoses plagues que Déu va enviar sobre Egipte i que la Bíblia ens conta al llibre de l'Exode. Recordareu aquella que diu: "I el riu bullirà de granots que pujaran i entraran a ca teva i a l'habitació on dorms i al teu llit i a les cases dels teus servents i al teu poble i als teus forns i a les restes dels teus menjars. I els granots entraran dins tu i dins el teu poble i dins tots els teus servents". Substituiu això de "granots" per "pols i brutor" i tendreu una idea aproximada del que ens espera: la pols i la brutor es ficaran pertot.

Ja que aquestes molèsties són inevitables, demanariem dues coses a l'Ajuntament. La primera és que faci el possible perquè les obres durin el temps imprescindible i no més, que no s'eternitzin, que els terminis es compleixin amb exactitud. La segona és que vigili l'execució de les obres a fi que aquestes es facin bé. Hem sentit rumors referents a deficiències greus als dipòsits de l'aigua de Son Mícola; també hem sentit comentaris sobre problemes a les tuberies ja instal·lades que no aguanten la pressió amb què baixa l'aigua. Potser s'hagi exagerat, però cosa d'això hi ha hagut. Cal, per tant, un seguiment estricte de l'actuació de l'empresa adjudicatària a fi d'evitar un nyarro del qual ens haguem de penedir molts d'anys.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear d'Algaida.

Revista mensual. D.L.P.M. 495/80

Domicili: Rei, 1. Algaida.

Imprimeix: Apóstol y Civilizador.

Petra.

ES SAIG només es responsabilitza de l'editorial.

Dirigeix: Delfí Mulet

Administra: Directiva Obra Cultural.

Mecanografia: Mireia Mulet.

Col·laboren: Pere Mulet, Joan Trobat, Alexandre Pizà, Joan Mulet, Biel Bibiloni, Biel Sastre, Miquel Fiolet, Xesc Oliver, Víctor Andreu, Víctor Mulet, Miquel Serra, Antònia Maria Mulet, Catalina Martorell.

CALAIX DE SASTRE

VAN PER FEINA

Capell de palma ornat amb flors de roba i cintes de colors. La camisa blanca, amb randes i ruquet. La falda multicolor. Els calçons amb bufes. Els cascavells de les calces. I les relíquies del capell i de la camisa. I les espartenyas. I el mocador de fantasia, part damunt del qual hi havia una mà que donava una ordre expeditiva: "Aturau-vos!". El xofer no se'n sabia avenir, però sí: qui li barrava el pas, per deixar travessar uns infants que anaven a escola, era un cossier!.

-Vós que sou el municipal nou? -el xofer, que treu el cap per la finestra.

-Així mateix som un grapat. El batle ens ha castigat perquè no hem volgut anar a Sevilla a fer el borinot. Però serem els municipals més vistosos de la comarca -riu, ressignat, el cossier.

x x x x x

Juguem a classificar les entitats del poble. Una categoria la formaran aquelles que compleixen meritòriament la seva funció i que tenen la seva continuïtat més o manco garantida. Amb tota la modèstia que el cas requereix, m'atrevesc a afirmar que els cossiers serien d'aquesta categoria. Altres entitats coixegen d'un peu o altre, o de tots dos en alguns casos. Però les nostres autoritats volen posar crosses a qui no les ha de menester. Municipalitzar era i és el verb de moda. Abans, un grup de teatre; ara, els cossiers perquè s'han negat -encara queda algú que té dignitat- a fer de bufons davant la cort imperial.

Provem un altre joc, aquest també col·lectiu: cada jugador ha d'escriure en un paper quatre o cinc coses que estaria bé que fés l'Ajuntament, en els camps cultural o de participació ciutadana. Tots tenim coratge de jugar la nostra partida, perquè coses per fer n'hi ha a balquena. Idò bé, els nostres governants volen fotre el nas -perdonau l'expressió, però la trob molt adequada- allà on bastaria posar-hi un poc de diàleg, si és que s'escau ficar-hi cullerada.

Pensadors il·lustres diuen que és costum molt saludable qüestionar-se les raons de les coses. Facem cas del consell i demanem: ¿Per què devers l'Ajuntament parlen de municipalitzar els cossiers? Cadascú pot formular la seva resposta. A continuació, jo n'escriuré la meua, naturalment del tot discutible, perquè poques coses hi ha que admetin tantes interpretacions com els actes humans i les seves motivacions.

Crec que el batle i els regidors ja han contret el virus del control. És sabut que les autoritats s'irriten, algunes de manera escandalosa, quan no poden controlar absolutament tot allò que és, o elles pensen que hauria de ser, de la seva jurisdicció. No toleren que algú tenguí capacitat de decidir pel seu compte, tant pel mateix fet en si -pel que suposa de menyspreu del propi poder- com pel fet que aquest algú adopti decisions que no agradin a dit poder. Bé està que comandin molt, perquè si no fos així, no sé quina casta d'autoritat serien. Però voler comandar-ho tot, absolutament tot, francament...

M'HAN DIT QUE DIUEN

Aquest mes passat hem sentit parlar molt d'aigua. Per una part la gent es queixa de la manca de pluja d'enguany, que està resultant un any molt sec, sobretot si el comparem amb l'any passat; un recordava que l'any passat per Pasqua encara hi havia torrents que duien aigua, i molts d'albellons rajaven. Enguany pel que fa a pluges, res de res; qualche mica de llamina que just basta perquè els sembrats no es morin del tot. Confiem que els mesos de març i abril siguin més humits.

I altres comentaris sobre l'aigua són els referents a la canalització, que a la fi ha començat, per Sa Tanqueta segons ens han dit. Crec que d'aquest tema en parlarem moltes vegades, ja que tot el poble el patirà un dia o altre. Els del carrer des Sol encara s'escarrufen quan recorden les "tragèlies" que patiren l'any passat; és de suposar que l'experiència d'aquell carrer servirà per millorar les obres. De moment, ja estan en marxa...

També, per acabar amb el tema de les aigües, hem sentit comentaris referents a la manca d'aigua alguns dies d'aquest hivern, i això resultava un pòc estrany; ens digueren si era problema de "duros" entre el subministrador i l'Ajuntament... El que sí sembla és que a hores d'ara els que tenen contadors ja reben l'aigua del pou de l'Ajuntament, de Son Micola. Ara diuen si arreglaran tots els contadors que no funcionen (que sembla són bastants) i aviat es posaran al cobrament els rebuts.

El que no voldriem és haver de parlar tant de les siques com de la circulació: en podríem parlar cada mes, i dir exactament el mateix tots els mesos. És un tema que sembla no tenir remei, sigui qui sigui el batlle o l'equip governant. Ara, fa uns mesos, hi ha uns discos de prohibició d'aparcament, mòbils, que van de Sa Plaça al carrer del Rei, i tornen un pic i un altre... I els cotxes segueixen aparcant allà on volen, i si un disc fa nosa, el retiren...

Convendria parlar d'un tema més alegre, com és el Carnaval. L'animació ha anat creixent cada any, i enguany parlen de més de vint comparses a la rua d'Algaida. I una cosa que ens han fet notar és la diferència que hi ha entre els desfressos d'ara i els de fa quinze o vint anys: els al.lots es posaven uns calçons i un jac de son pare, un capell i un gaiato, uns mostatxos pintats, i ja estava desfressat. Ara fan mirera, tant els grans com els petits; hi ha pretensions, a veure qui va més ben vestit i més original.

Darrerament hi ha tornat haver un grapat de robatoris a Algaida, tant per foravila com dins el poble. És un tema que desgraciadament ja s'està convertint en normal dins la vida altre temps tranquil, la d'Algaida. Ja hem dit altres vegades que per Plaça veuen molta gent que no és del poble, i sempre n'hi ha amb mala "pinta", i això fa que la gent es torni més desconfiada, i que les portes del carrer es tanquin, cosa impensable abans quan era normal deixar la clau al pany. Els temps han canviat i la llàstima és que en aquest aspecte han anat a pitjor.

Altra volta hem tornat a sentir parlar dels cossiers, i lo millor és que la gent només en parli quan els veu ballar. Ens han dit que, a més de convidar-los per anar a Sevilla, els han dit per anar a altres llocs de la Península; i cada vegada han dit que no. El problema ara és si haguessin estat municipals, a veure si hi haurien anat a ballar a fora o no. Els de Montuïri inicialment havien dit que no, després que sí, i la problemàtica ha sortit al carrer: uns

estan a favor que surtin a ballar a Sevilla, i altres que no. Al final, la gent d'Algaida, la majoria, ha donat la raó als cossiers que no acceptaren anar a Sevilla; així ho tenim tots clar, sense problemes.

Ens digueren que la inauguració de s'Escoleta no fou tot lo solemne que hauria d'haver estat. Un malpensat (sempre n'hi ha) va dir que si les eleccions haguessin estat aprop, segurament hi hauria hagut més personalitats, amb banda de música i refresc per a tothom... El fet és que ja la tenim, i funciona. Cosa que no podem dir del local dels vells...

UN SORD

FOTO ANTIGA

Grup d'al.lots retratats davant Ses Escoles durant el curs 1953-54. Els mestres són D. Miquel Carrió i D. Bartomeu, casat a Can Rata. Dels al.lots, hem pogut identificar els següents: Llorenç Falconer (+), Miquel de Son Blanc, Toni Garina, Pedro Gallet, Biel Verdera, Colau Ferragut, Joan Corredor, Miquel Fosca, Jaume Coix, Sebastià i Jaume de Binicomprat, Jaume Coves, Jaume Delomo, Biel de Son Lluç, Pedro Vich, Pep Bover, Xisco des Molí de N'Andreu, Toni Pagès, Colauet ferrer (+), Jaume Mairata, Toni Ferrer, Gaspar Santet, Tomeu de Son Moll, Nofre Taberner, Biel Vicó, Rafel de Marina (+), Joan Palou. En queden devers mitja dotzena sense identificar.

(Foto cedida per Maria Falconer)

L'AJUNTAMENT INFORMA

AIGUA POTABLE I SANAJAMENT.

El passat dia 24 de febrer es varen iniciar les obres de dotació del servei d'aigua potable i sanajament.

Després de diverses reunions amb tècnics i l'empresa adjudicatària es va considerar més oportú, al contrari del que en un principi estava previst (començar pel Colomer) iniciar les obres pel carrer de la Tanqueta.

En principi pareix que les obres duen un bon ritme i encara que tots sabem que es produiran molèsties i imprevists, procuram tant l'Ajuntament com l'empresa que aquestes siguin les menys possibles.

Per tal de què això sigui així, diàriament, de 10 a 11 del matí, a la zona de les obres hi haurà, en Jaume Fullana per recollir les possibles demandes de les persones afectades per les obres, així com per ajudar a senyalar les preses d'aigua.

A més, els dimarts i els dimecres, de 18 a 20 hores, podreu trobar a l'Ajuntament el Batle o algu regidor per aclarir les consultes sobre aquest tema. A més, naturalment, us podreu dirigir a les oficines municipals qualsevol matí, o als municipals que estiguin de servei.

És important que cada propietari senyali damunt la voravia (acera) el lloc on vol que se situï la comporta de la presa d'aigua.

Us informam que, per una major comoditat, les preses d'aigua potable i de sanajament es poden situar a llocs distints.

Si l'edifici o el solar limita amb dos carrers per on ha de passar la xarxa, també es podrà triar, indistintament, l'un o l'altre per situar les preses.

L'Ajuntament està negociant amb l'empresa adjudicatària la col·locació de les preses i comptadors de l'aigua potable que aniran situats a la façana; d'aquesta forma aconseguirem uns preus més econòmics i una uniformitat del servei. Aquest preu com és lògic serà a part del que s'haurà de pagar per contribucions especials.

Per tal d'informar sobre les obres es va fer arribar als veïns de la Tanqueta una carta informant sobre les mateixes, seguirem informant per carrers de l'inici d'aquestes i d'altres temes que creguem oportuns.

El passat dia 27 a l'Ajuntament es va realitzar una xerrada sobre aquestes obres, varen intervenir, el Batle, i els tècnics directors de les obres, hi ha que dir que l'assistència no va ésser massa concorrida.

JACIMENTS ARQUEOLÒGICS.

L'Ajuntament a sol·licitat ajuda a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per realitzar la neteja i senyalització dels jaciments arqueològics situats a Son Coll Nou, i Ses Cases Noves de Pina.

Aquestes ajudes s'inclouen dins un Pla de la dita Conselleria que, en el suport d'ésser concedida suposaria una subvenció íntegra per part de la Conselleria.

L'AJUNTAMENT INFORMA

ESTACIÓ DEPURADORA.

L'Ajuntament va aprovar recentment la proposta de conveni presentat per l'Institut Balear de Sanajament per tal de construir la futura estació depuradora. Segons conveni aquesta seria conjunta pels pobles d'Algaida i Montuiri i es situaria a prop d'aquesta darrera població.

TRAMS PERILLOSOS DE CARRETERA.

L'Ajuntament va dirigir un escrit a la Conselleria d'obres Públiques i Ordenació del territori per tal d'expressar la seva preocupació per la perillositat que impliquen trams de carretera del nostre terme com:

A) El tros de Carretera (Palma-Manacor) situat al front de la benzineria d'Algaida, Km. 21.

B) El tros de Carretera 715 (Palma a Manacor) just després del Restaurant "Ses Canyes".

C) Tros de Carretera 715, aproximadament a l'altura del Km. 23 direcció a Montuiri.

D) Carretera de Sencelles, PM-311, degut a que la carretera és molt estreta.

Per altra banda, cal esmentar el senyal d'Stop situat al creuer de la sortida d'Algaida, devora al Restaurant S'Atalaieta.

XERRADES.

L'Ajuntament, seguint amb l'ambient de xerrades culturals, informatives o d'altra mena, el mes de Març, probablement al Saló de Plens de l'Ajuntament oferirà les següents:

- Dia 20 de Març, conferència sobre el "Patrimoni arqueològic del terme a càrrec de Gabriel Pons i,
- Dia 27 del mateix mes, una sobre Periodisme a càrrec de Miquel Cardell.

SERVEI ACTUAL D'AIGUA

Pregam disculpeu les molèsties ocasionades per l'aturada del servei d'aigua que té el seu origen en anomalies sorgides amb el subministrament d'electricitat al pou de Son Lloret. L'Ajuntament ha fet els possibles per corregir aquesta situació.

Actualment s'estan realitzant proves amb el pou de Son Micola, que en principi no són desfavorables.

Ben prest l'Ajuntament es veurà en l'obligació de cobrar el preu de l'aigua, que, com sabeu, fa ja molt de temps que no es cobra. S'estan estudiant les formes i els plaços per a dur a terme aquesta operació. La intenció és reduir al mínim els possibles problemes als usuaris.

NOTICIARI DE L'OBRA CULTURAL

ACTIVITATS DEL MES DE MARÇ

Divendres dia 6 de març, conferència a càrrec de Josep Amengual, Prior del Monestir de Lluc, sobre "El dret dels pobles a escollir el seu futur". L'acte tindrà lloc al local social i començarà a les 21'30.

Divendres dia 13, sopar de germanor dels excursionistes, al local social i a les 21 hores.

Pregam a tots els que solen venir a les excursions vos apunteu, si vos interessa assistir a aquest sopar, a Jerònia Cañellas abans de dimecres dia 11.

Diumenge dia 15, excursió al Puig Tomir. Sortida a les 8'45 de Sa Plaça. Apunteu-vos a Jerònia Cañellas (665249).

EN MANUEL ENS PRESENTA EL VIDEO SOBRE SA FOSCA: No mentirem gens ni mica si deim que gràcies a en Manuel Osuna molts d'algaidins coneixem els racons més inaccessibles i hermosos de les muntanyes de Mallorca. Algaidins i altres herbes, perquè les excursions de l'Obra són de cada vegada més "internacionals": porrerencs, ciutadans, selvatgins... s'afegeixen a les nostres eixides. En Manuel, bon mestre, sap que l'ensenyament avui en dia no s'entén sense els àudio-visuals, i per això ens presentà el passat dia 15 de febrer el vídeo sobre Sa Fosca. Vàrem quedar literalment amb la boca oberta davant la bellesa paisagística i tècnica de les imatges. Durant una estona ens sentírem herois capaços de les més increïbles aventures. Fins que la fi de la pel·lícula ens va retornar a les nostres vellures, reumes i culs més feixucs del convenient.

Aquí teniu 57 excursionistes vora els Tossals Vells.

LA COMUNITAT CRISTIANA

Trobar-se amb Jesús, conèixer-lo i estimar-lo i sentir-se estimat i salvat per Ell és allò més gran que pot passar a una persona. Jesús umpl de sentit les nostres vides, de l'amistat amb Jesús brollen com a rius d'aigua viva l'alegria vertadera i la felicitat profunda.

Però a Jesús no el seguim dins la soledat trista de l'individualisme, a Jesús no el seguim totsols, el coneixem i l'estimam com a membres de la comunitat, com a membres de l'Església.

L'Església, però què és l'Església? A vegades s'ha pensat que l'església és el Papa, els bisbes, els capellans i les monjes. Res més enfora de la veritat, perquè l'església està formada per tots aquells que reconeixem Jesús com a Senyor i Salvador. L'església no és una massa sinó una comunitat. Una massa està formada per persones despersonalitzades, que no exerceixen de persones. Aquí entenc la paraula "massa" en el sentit indicat. Una comunitat està formada per persones que exerceixen de persones. L'església és una comunitat en la qual els seus membres estan units per uns lli-

gams molt forts. Crist ens uneix de tal manera que podem dir que formam un sol cos.

Dins el cos místic de Jesús, o sigui dins l'església, no hi ha ningú que sigui inútil, tots tenim qualche cosa per aportar. Dins la comunitat es permeten i a vegades es necessiten canvis de funció, però les jubilacions i les vacances són impensables dins la comunitat dels seguidors de Jesús. Els membres de l'església són tots importants, ningú no té dret a sentir-se amb complex d'inferioritat. Però els més importants de tots els membres són els qui més estimen i els més dèbils, els més indefensos.

L'església ha tengut, té i tindrà les seves incoherències, a vegades greus; no es pot oblidar que nosaltres que formam l'església som pobres homes dèbils i pecadors. Però l'església sempre és estimada i mai abandonada per Aquell que és més fort que la nostra debilitat.

Estic molt content d'esser un membre de l'església, ella m'ha mostrat i em segueix mostrant a Jesús.

ANTONI RIUTORT

ELS LECTORS ESCRIUEN

Sr. Director:

Una minoria del poble algaidí sap que dia 31 de gener d'enguany es va celebrar un acte municipal: "la inauguració de s'Escoleta", subvencionada pel nostre Ajuntament i tan esperada per tots.

A la inauguració l'Ajuntament va fer participar de la festa als pares dels nins de l'Escoleta, però no va convidar els nins del "centre escolar" ni el poble.

Agrairíem una explicació al Sr. Batle de per què s'ha fet així. No vull pensar que es volgués excloure ningú, però, no hagués estat un acte més democràtic i més humanitari convidant-hi tothom?

Un pare que no va ser convidat

NOTICIARI

PLUVIÒMETRE

El mes de febrer ha seguit la tònica d'enguany de poques pluges, però encara més accentuada: en total han caigut 18'5 litres, molt poca cosa.

Esperem que els mesos de març i abril siguin més generosos i salvin l'anyada. Tot sembla indicar que aquest any agrícola, pel que fa a pluges, serà molt magre.

MALA PAGINACIÓ D'ES SAIG

Hem detectat que alguns exemplars del mes passat de la nostra revista varen ser paginats de manera incorrecta, de manera que en resultaven parcialment afectats els escrits corresponents a les Notícies d'arxiu i al Jutipiri. Naturalment demanam les disculpes pertinents al cas i advertim als nostres lectors i subscriptors que poden corregir amb facilitat l'error, si després de desgrapar la revista col.loquen de manera correcta les pàgines 13,14, 19 i 20.

PARRÒQUIA DE SANT PERE I SANT PAU

Dia 9 de març a les 21 h. a Sa Rectoria, conferència per als Consells parroquials de les tres parròquies solidàries.

Tema: La pregària.

Conferenciant: Josep Estelrich

Els disabtes de Quaresma a les 21 a Sa Rectoria hi haurà catequesi d'adults.

ELS LECTORS ESCRIUEN

Apreciats amics d'ES SAIG:

Des de fa casi un any, pels voltants de La Pau de Castellitx se duen a terme unes maniobres militars, amb una regularitat de dues o una vegada cada dos mesos. Solen acampar darrera l'església. Si feis una volta per allà veureu que està ben net de pedres i vegetació.

La meva proposta és si vos podríeu informar si el nostre Ajuntament està informat d'aquests exercicis militars. I per què l'exèrcit ha decidit utilitzar aquest lloc tan apreciat pels algaidins.

Enhorabona p'ES SAIG.

Atentament.

Un jove preocupat

EL RACÓ DELS LLIBRES

AUSIÀS MARCH

El valencià Ausiàs March és una figura cabdal dins de la nostra literatura. Així com Ramon Llull és considerat el creador del català literari, també ho podria ser Ausiàs March en el camp de la poesia, un gènere que fins al segle XV estava impregnat, en tota la producció europea, de la poesia dels trobadors: en la llengua (el provençal), en els temes (amorosos), en l'estil. Ausiàs va fer canviar aquest panorama i, "lleixant a part l'estil dels trobadors", va donar a la seva obra entitat pròpia. D'unes obres que de cada vegada eren més buides es va arribar, amb ell, a uns poemes el contingut dels quals, tan espès que a vegades els fa hermètics, els converteix en un vehicle de confessió on aboca els seus estats d'ànim, els seus sentiments, els seus pensaments. Per això la poesia d'Ausiàs March no és una lectura "fàcil", sinó una obra que s'ha de llegir amb calma i atenció i que requereix un cert esforç d'interpretació, res però comparat amb la sensació que sentireu, després d'això, quan arribeu al fons del "missatge".

L'obra ens arriba dividida en quatre parts: els cants d'amor, on combina l'amor sensual i l'intel·lectual i on presenta temes com la incomprensió o el rebuig, amb un generalitzat trist; els cants morals, on analitza els seus sentiments i contradiccions seguint la tradició filosòfica; els cants de mort, vista amb temor però al mateix temps com a alliberament; i el "Cant Espiritual", una llarga confessió davant Déu. En total, 128 poemes plens de vida i de reflexió.

Possiblement si llegiu Ausiàs March trobareu que vos sona, especialment els cants d'amor. Serà, entre altres coses, perquè en deveu haver sentit algun de musicat per en Raimon, un dels que més han fet per tal que l'obra del nostre poeta arribàs al públic no "especialitzat" en la lectura de poesia. Gràcies a ell alguns de vosal-

tres ja heu sentit a parlar de "Plena de seny" o de "Lir entre cards", dues de les dames a les quals cantava Ausiàs March i a qui, seguint, aquí sí, la tradició trobadoresca, amagava sota un pseudònim. Ara podreu saber més d'elles i del que significaren per al poeta valencià.

VÍCTOR MULET

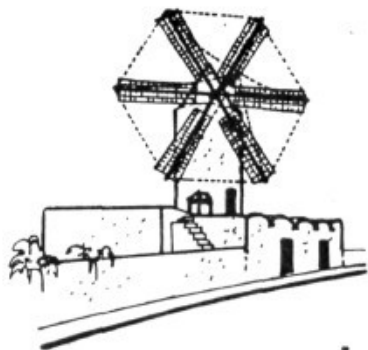

El germà de La Salle Antoni Pou, de Can Serrano, morí dia 28 de desembre de 1991. Des d'aquestes planes volem recordar-lo per la seva tasca com a investigador de la nostra cultura i la nostra llengua.

Dedicà tota la seva vida a l'ensenyament, però durant el temps lliure va escriure sobre la nostra cultura popular. Els "Jocs populars" és la seva obra més coneguda, però en va escriure altres com és ara un recull de 366 gloses, una per cada dia de l'any, on ofería un berenar diferent.

Al darrer temps de la seva vida estava preparant una feina llarga i difícil, com ens confessà ell mateix a l'entrevista que publicarem el maig de 1990, sobre la fonètica dels diferents parlars de Mallorca, que ens imaginam que va deixar inacabada.

Al cel sia.

Els Molins Fariners d'ALGAIDA

avui: **MOLÍ D'EN FALCONER**

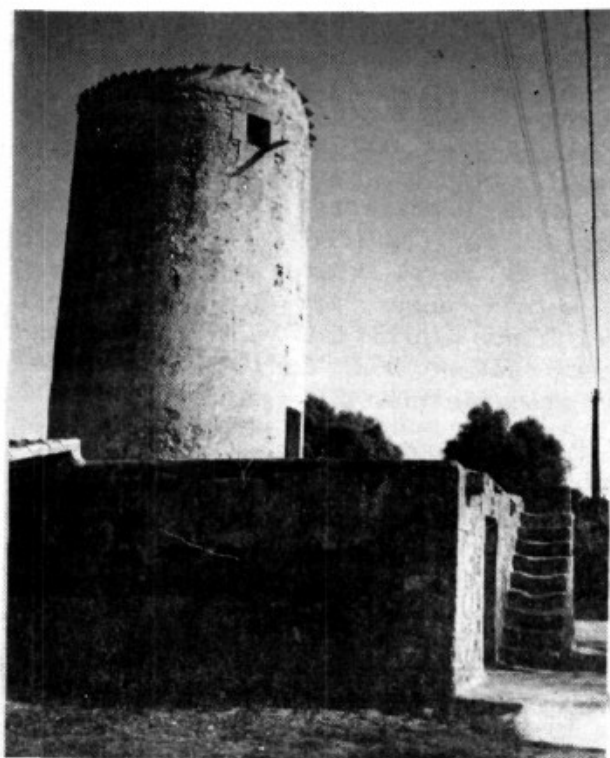
En realitat el topònim més adequat d'aquest molí hauria d'esser d'En Mulet o de Can Mulet Gran, perquè de sempre ha estat propietat d'aquesta coneguda família que té la seva casa pairal, construïda l'any 1695, al racó de Plaça. De fet el molí està situat dins l'antic corral "de cent quarterades" que s'estenia des de part darrere les cases fins les garrigues d'Es Porrassar. És curiós que dins aquest corral també hi tenguessin cabuda tant la farinera vella com la nova, encara que bastides en molts anys de diferència.

Es troba situat aquest molí vora el Camí d'Es Porrassar, prop de cent metres lluny de la carretera de Lluçmajor, d'on es domina una gran perspectiva damunt el poble d'Algaida. Aquest lloc sens dubte degué semblar un emplaçament ideal per a la instal·lació d'un artefacte de fer farina mogut pel vent.

El buc d'aquesta edificació ha sofert molt poques modificacions des que fou construït l'any 1797. Aquesta data figura gravada damunt el portal exterior de la torre. La seva estructura bàsica està composta per tres naus paral·leles de bòveda de canó (vegeu plànols adjunts) amb la torre centrada i bastit originàriament com habitatge usual del moliner. Aquestes bòvedes són d'una altària interior més aviat baixa, en comparació de les que hem vist fins ara.

Les reformes a què fèiem esment abans tengueren lloc l'any 1956; consistiren en dotar de trespol la nau de la part de llevant, on abans hi havia

l'estable, que per aquest motiu quedà un poc més alt i es comunicà a través de la torre per un nou portal amb la vivenda antiga. Aquesta nau conserva vists els maressos de la bòveda; en canvi a la nau principal que dona a ponent es va haver d'atarracar, perquè la negror de la mascara provocada pel fum de la cuina havia impregnat la pedra de parets i bòveda, malgrat que intentaren repicar-la. També fou construït un quartet de bany adossat a l'antic estable, amb accés per la nova carrera encimentada. L'any 1976 es pegà foc la canyissada del porxo de la sollar, al fons de la portassa arrambada al molí i es va refer tal com estava; però com que darrerament

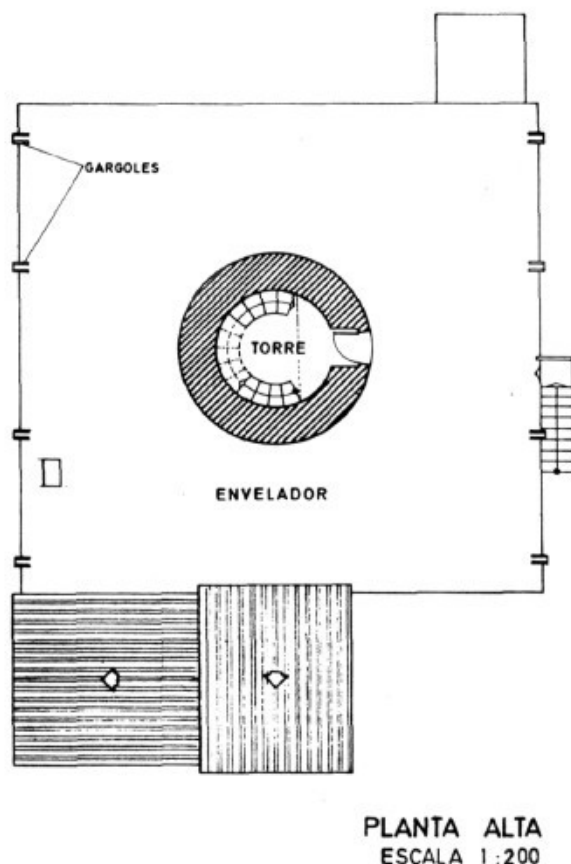
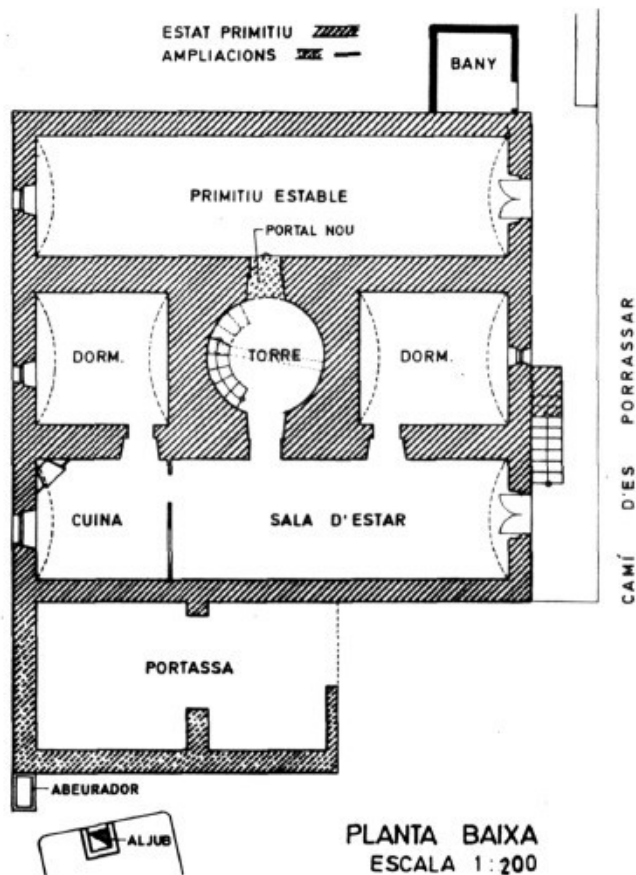

tornava a deteriorar-se, li canviaren les bigues i substituïren el canyís per bovedilles. L'antiga terrassa d'envelar té sis gàrgoles que donen sortida a les aigües pluvials, tres al frontis principal i tres al posterior. El trespol d'aquest envelador també fou encimentat de nou durant les reformes de l'any 1965.

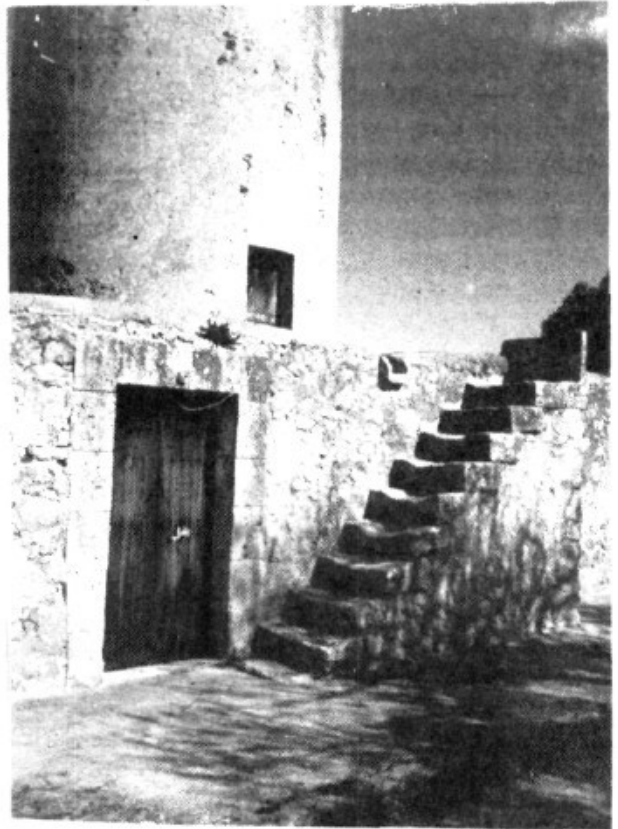
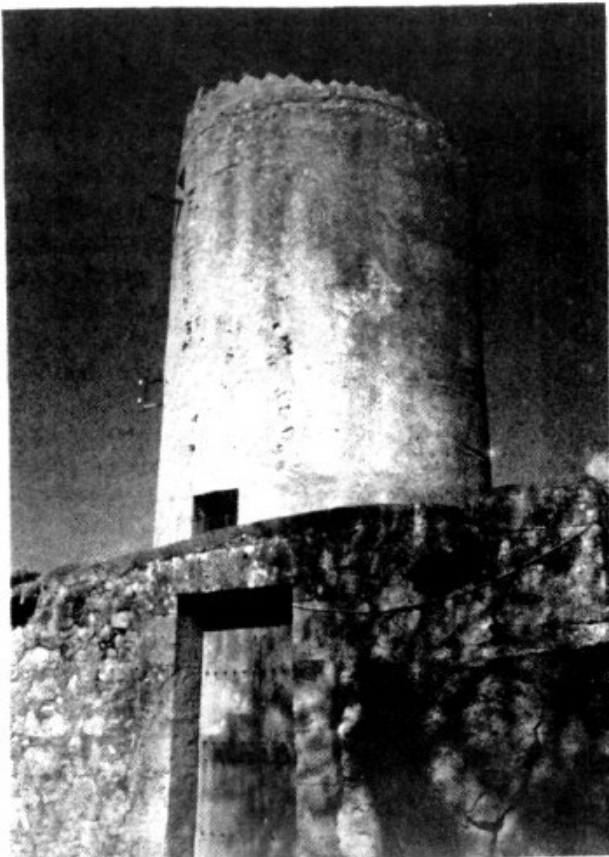
La torre d'aquest molí consta de tres plantes elevades per damunt de la baixa, intercomunicades per una gastadíssima escala de caragol. La primera coincideix en alçada amb el terrat d'envelar i donava cabuda a unes moles fogueres, que devien girar mitjançant un eix metàl·lic i servien per molturar el blat. Aquest replà primer està sostingut per dues jàceres; d'alzina una i d'ametller l'altra. Sembla com si aquestes moles fogueres haguessin sorgit d'una reforma posterior a la construcció del molí, perquè tant les dues jàceres que la sustenten com una altra intermitja que aguantava l'eix són més modernes que les del replà més alt i estan millor conservades. Si seguim pujant, trobarem un altre replà que servia per ensacar la farina que molien damunt seu les moles grosses, anomenades catalanes, que molturaven ordi o civada. Aquest darrer pis serví fins fa poc de refugi als coloms volanders provinents d'altres colomers que, pel que es veu, allà s'hi devien campar bé.

Dels mecanismes del molí no en queda absolutament cap vestigi, si exceptuam el congreny inferior, que quan fou substituït el capell original per una teuladeta a dues vertents, quedà embotit dins el mur i allà segueix. De les moles sabem que anaren a parar a la farinera vella, del mateix propietari, per seguir molturant.

Com ja hem esmentat abans, sempre ha estat propietat de la família de Can Mulet aquest molí. A principis de segle el titular era Pere Antoni Mulet Castell, que a la seva mort ocorreguda l'any 1918 el deixà al seu fill Salvador Mulet Mulet. Aquest en fou propietari fins que morí l'any 1960, deixant les cases de Can Mulet i el tros de corral antic que envolta el molí al seu fill Joan Mulet Cerdà, que és el propietari actual.

El darrer moliner que molturà al molí d'En Falconer fou precisament l'amo'n Llorenç Falconer Torrens, que donà nom al molí. Havia nascut a les cases de Can Porrassar, sullà mateix, i quan es casà amb Joana Maria Pou Puigserver de Sa Cova, s'instal·laren de novis-moliners al molí de Can Mulet. Don Salvador, anys després, els donà corrent elèctric d'estraperlo tant al molí com a Can Porrassar. Aquest Llorenç exercia també d'arrual i com que "s'any des grip" moriren el batle i el secretari va esser batle en funcions durant un temps fins que en nomenaren un altre de titular. Durant aquest dissortat any, l'amo'n Llorenç i el fosser es cansaren de tragar difunts amb la civera, la majoria infants, cap al cementeri. L'amo'n Llorenç deixà de molturar devers l'any 1910, segons fonts orals, encara que quedà d'estada a les dependències del molí. Fruit del matrimoni nasqueren cinc fills que una vegada casats es tornaven per cuidar son pare, ja major, fins que morí al "seu" molí a l'edat de 89 anys, dia 25 de novembre de 1956. Després de la seva mort es feren les esmentades obres

de restauració i de l'any 66 al 72 el tengué en Joan Mulet, el propietari, que l'emprava com a magatzem i per engreixar algun porc. Després el va llogar a uns estadants externs que només venien els dissabtes i diumenges, fins l'any 1981, que el llogater morí, jove encara, d'un atac de cor. Després hi han passat dos o tres llogaters més i així segueixen.

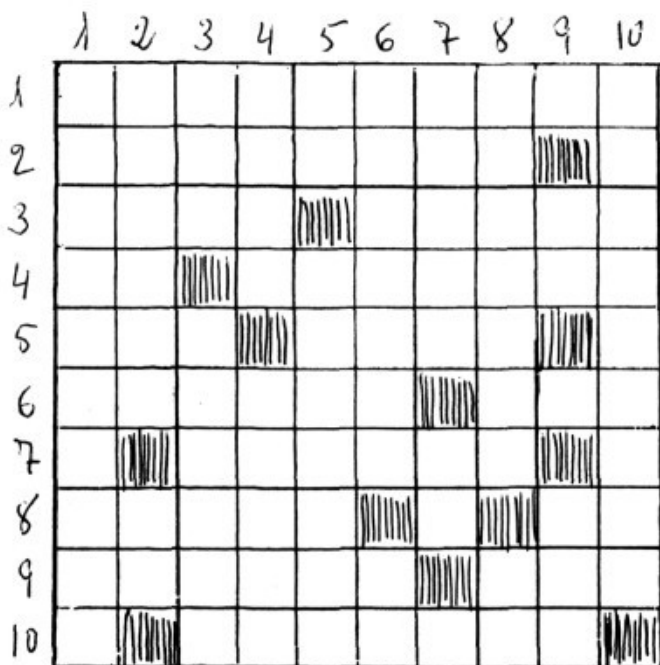
Aprofitant que l'amo'n Llorenç Falconer, a part de moliner, també era glosador ocasional, en lloc de fer-ho amb una cançó de moliners, ens despedirem amb el començament d'una glosa que va dedicar al rector D. Gabriel Adrover elogiant la seva tasca al front de la parròquia i les millores que va dur a terme, entre elles la construcció dels actuals bancs de l'església. Diu així:

Quan a Algaida va venir
ja va ser ben arribat,
amb música i autoritats
li sortiren a camí
i el varen aconduir
davant el temple sagrat...

Text, plànols i fotografies:

MIQUEL SASTRE "FIOLET"

PASSATEMPS

A A R O S A R I G O
 A Q N U E E D E U O
 I S V G T O L O A S
 N R V D E O N S A S
 A R E N L L S O H E
 T O S V P I U U L C
 E L P E M S T S U O
 L P R N O V E N A R
 L E E R C S O R T P
 S C S E N I T A M E
 R T E D E U M C A R

Sopa de lletres

Horitzontals: 1. Nom amb què es coneix un talaiot de Pina. 2. Amant, entusiasta. Trici. 3. Peça de vestir cenyida al cos fins a la cintura. Peça perforadora. 4. Sigles d'un partit polític mallorquí. Barres d'acer paral·leles d'una via fèrria (al revés). 5. Peix molt apreciat. Mamífer rosegador de la família dels múrids (al revés). Vocal. 6. Triar, escollir. Pelat, incultivat. 7. Trici. Obertura tubular per alimentar la combustió d'un forn. Punt cardinal. 8. Pompa, ostentació (al revés). Punt cardinal. Article personal. 9. Embolicat (al revés). Dret i rígid. 10. Punt cardinal. Forma el paviment d'un carrer o carretera.

Verticals: 1. Fermesa, domini, confiança (plural). 2. Irracional, incivil. Article personal. 3. Intel·lecte, talent, seny. Estoig per al tabac. 4. Propietaris. Malnom d'Algaida. 5. Carnívor de la família dels úrsids (al revés). Relatiu o pertanyent als rius (al revés). 6. Jutge, mediador. Aliment bàsic. 7. Gairebé tocant (al revés). Lletre grega. Cinquanta. 8. Líquid excretat pel conducte auditiu extern. Forma pronominal. 9. Cinc. Negació. Roentgen. Lloc per batre. 10. Acció de pitjar el tabac en una pipa, la càrrega d'una arma de foc, etc.

Heu de localitzar deu noms d'oracions, resos i pràctiques religioses. Amb les lletres que vos sobrin llegireu un "amonestament" de Fra Anselm Turmeda.

Solució a la passada sopa de lletres: Una vegada eliminats els noms de due herbes, podeu llegir: "Amb cadenes de cent baules / estàvem lligats jo i vós / i ara per desfer-mos / han bastat dues paraules".

Les solucions als mots encreuats les trobareu a la pàgina 23.

JUTIPIRI

92

MARÇ

La Revista del Cor, la Melsa i el Fetge

proposicions deshonestes

JUTIPIRI

CLEMBUTEROL'S CLUB
Molta i bona carn.

♀ MAGDALENA ENTRECÔT. Ni crua ni cuita: al punt!
♀ MAGDALENA STEAK. Estic per tu.
♂ TONI REDONDO. Per a fer un tri angle amorós.
\$ XULETON LOUIS. El macarró mes amable.

CLEMBUTEROL'S CLUB
C/ Del toro brau, 69. Biniali.

IMPORTANT CONSELLERIA PRECISA DE FAMILIARS (cosins, fill de cosins, nores i sogres) per a feina ben remunerada. Càrrecs vitalicis. Incentius econòmics.

IMPORTANT EMPRESA D'INTERÉS SOCIAL S'OFEREIX PER A POSAR PARXES ALS PRESERVATIUS FORADATS. Si ens duis el parxe, no saltres hi posam la "ilusió".

♥ ES PRECISA PRESENTADOR/A per a fer parella amb JOSÉ María Carrascal al desinformatiu de televisió.

MASSATGES ES FEMER.

Brutors a domicili.

● MAGDALENA PELL DE TARONJA. Vendré a ca teva a sucarr-te.

◎ MAGDALENA CLOSCA D'OU. Vendré a ca teva a sucarr-te els...

● MAGDALENA PELADURA. Vendré a ca teva a posar-te-la...

MASSATGES ES FEMER.

Brutors a domicili.

♦ TITOIETA RÀDIO PRECISA un locutor-presentador-director per al programa s'AMBIGÚ.
Es demana:

- * Bona presència.
- * Simpatia.
- * No ésser frustrat.
- * Domini de llengües.

S'ofereix:

- * Important remuneració econòmica.
- * Servei de neteja d'orelles setmanal.
- * Fer feina amb l'inclit l'amo en Pere-Mateu.

En aquest número,
COREMES JUTIPIRI.

baticor

COREMES JUTIPIRI

TUP-TUP!!! Inaugurat el Congrés internacional de Dones Emblanquinadores del mes de Març sota el lema: "El pacte autonòmic i la repercussió social dins el gremi de les emblanquinadores". La presidenta, na Magdalena Poal i Calç va dirigir unes fortes paraules als assistents en el discurs d'obertura: "Sabeu que vos dic, a vatua el món!, que no sé on arribarem amb tantes de coses modernes. Només surten coses noves que s'única cosa que fan és embullar sa gent" I després comentà que a ca seva sempre menjaven pa blanc, que una vegada varen tastar el pa integral i no els va agradar i que de pa teutonòmic no en vol ni sentir parlar. "No deu esser menjador", afegí. ♥

TUP-TUP! Les germanes Massanet, brodadores d'ofici, molt conegudes gràcies a la participació al famosíssim programa de Titoieta Ràdio S'Ambigú, presentaren, la passada setmana, la seva darrera gran producció. Es tracta d'una gran vànova brodada de 15 x 25 metres amb l'escut heràldic de na Maciana, una amiga seva. La presentació va tenir lloc al corral de ca les germanes Massanet. Durant aquest acte, una veinada seva, na Petra, va servir un suculent refresc. ♥

TUP-TUP! Manifestació multitudinària al galliner de la marquesa Kalimero. Grups incontrolats de gallines, quiques i faraones penjaren una pancarta damunt els nierons on es podia llegir: "Xup, xup, avcrem" per solidaritzar-se amb les companyes que acaben els seus dies en forma de pastilleta. "Som molt concentrades", explicà la quica portaveu a un reporter d'aquesta publicació. ♥

Aquí teniu alguns suggeriments de coremes que Jutipiri vos proposa per fer els quaranta dies més divertits.

COREMA DE MEJAR-SE LES UNGLÉS. Molt indicada si sou persones tranquil·les.

COREMA DE FUMAR. Ideal per a persones que pertanyen a la lliga anti-tabac.

COREMA DE MIRAR TOTS ELS "CULEBRONS". Per a persones amb 'stres'.

COREMA DE MENJAR LLEPOLIES. Especial per a les persones que tenen el barram sa.

COREMA D'ASSISTIR A LES SESSIONS PLENÀRIES DE L'AJUNTAMENT. Aquesta és una bona corema.

COREMA DE PARTICIPAR A LA VIDA CULTURAL DEL POBLE. La més fàcil de dur a terme ja que suposa un mínim esforç. Ideal per a tothom.

COREMA DE XEFARDEJAR. (I això és una corema?????????).

COREMA DE SUBVENCIONAR. Molt indicada per a persones altruistes que volen dinamitzar col·lectiu i entitats com Associacions d'antics toreros, Associacions d'amants dels jardins de pasteres fetes amb botelles de cava (buides), Clubs de criadors de cucs de rossinyol, etc.

COREMA DE MENJAR CADA DIA PA AMB SOBRASSADA. Indicada pels afeccionats als bollicaos.

COREMA DE MENJAR BOLLICAOS. Especial pels afeccionats de menjar pa amb sobrassada.

COREMA DE TENIR VERGONYA. Pensada especialment per a polítics.

COREMA DE PARLAR INCANSABLEMENT DE L'EXPO SEVILLANA I DE LES OLIMPIADES DE BARCELONA. Aquesta corema és dissenyada per Mariscal.

COREMA DE LLEGIR TOTS ELS SAIG PUBLICATS FINS ARA. Per a les persones que ho neguen totí que no estan informades del que passa a Algaida.

Titoieta Ràdio

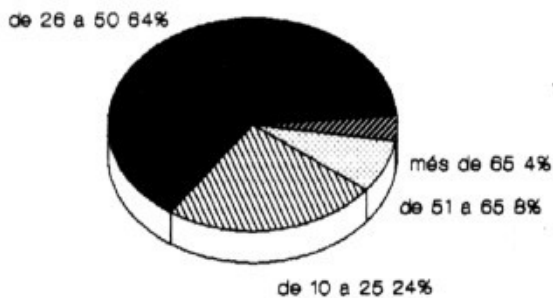
emissora municipal d'Algaida

- Un 13% de la població d'Algaida escolta regularment Titoieta Ràdio.

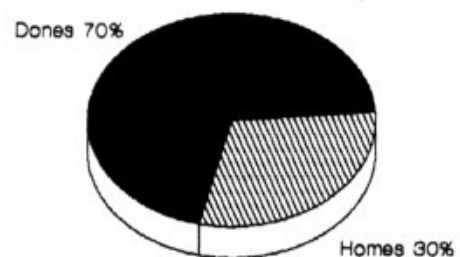
Un 70 per cent dels residents del municipi d'Algaida no va quasi mai al cinema. Aquesta és una de les principals dades obtingudes a partir de l'enquesta cinematogràfica que s'ha duit a terme els darrers quatre mesos dins el programa de Titoieta Ràdio "Temps de cinema". Els resultats representants en els gràfics corresponen a les dades parcials de les primeres 30 cridades telefòniques, efectuades a l'atzar entre els abonats del nostre municipi. Mitjançant l'enquesta s'han conegut també les primeres dades d'audiència de Titoieta Ràdio.

Enquesta efectuada per: Arnau Pascual i Pere Salas. Gràfics: Biel Salas.

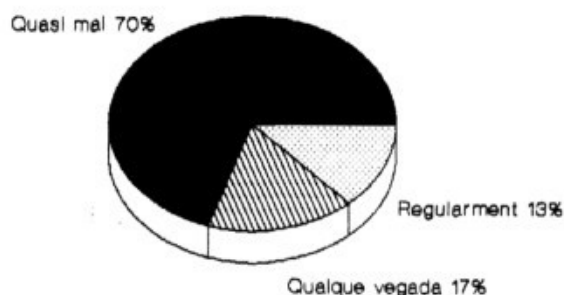
Edat

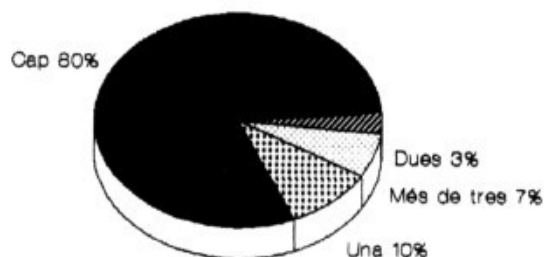
Sexe

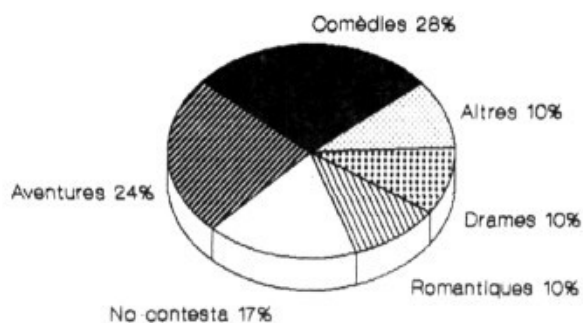
Va vosté sovint al cinema?

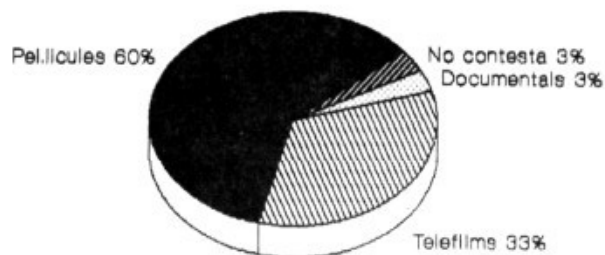
Quantes vegades al mes?

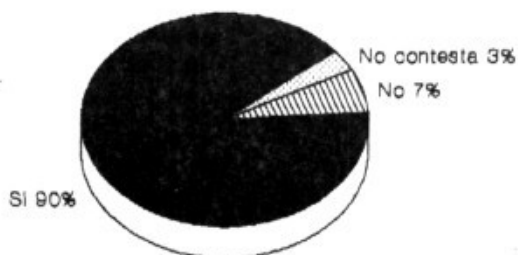
Quin tipus de pel.lícules prefereix?

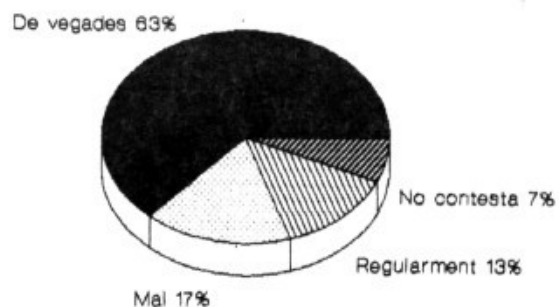
De la televisió, prefereix les pel.lícules o els telefilms?

Coneix Titoieta ràdio?

Escolta Titoieta ràdio?

ESPORTS

FUTBOL

Segona regional

L'equip dels més grans de l'Algaida, de 2ª regional, ha obtingut aquests resultats:

Algaida-PladenaTesa 3-1

S'Arracó-Algaida 2-1

Algaida-Vilafranca 1-2

Com podeu veure, els resultats no són gaire favorables, sobretot el del partit contra el Vilafranca: l'equip contrari aconseguí remuntar un gol en contra tenint un jugador expulsat durant gran part del partit.

Ara l'equip està a cinc punts del primer i esperam un final de lliga competitiu. Tot això està supeditat a no perdre més punts a dins Es Porrassar. Anim.

Juvenils

Continua el bon paper dels juvenils d'Algaida a pesar d'una plantilla molt curta. Potser s'haurà de pensar en canviar de política en els equips inferiors de futbol, ja sigui a base d'acords amb els pobles veïnats o amb incorporacions d'externs. Pensam que per anar bé hi ha d'haver competència dins un equip per jugar el diumenge; però tal com estan les coses, amb tan pocs jugadors, tots tenen el lloc segur i això minva l'esperit de lluita.

Els resultats del mes de febrer passat han estat:
Algaida-Ses Salines 4-2
Manacor-Algaida 6-0
Campanet-Algaida 1-2

Infantils

El passat mes de febrer l'equip infantil ha obtingut aquests resultats:

Algaida-Ramon Llull 6-1

Pl.Arenal-Algaida 10-2

Benjamins

Els nostres futbolistes més petits no han aconseguit fer cap punt durant el mes passat, si bé els equips amb els quals s'han enfrontat figuren als primers llocs de la classificació del torneig.

Cala Millor-Algaida 5-2

Montuïri-Algaida 8-1

Porto Cristo-Algaida 5-1

Algaida-Avance 0-5

BASQUET

L'equip Pub Ca N'Esteve

de bàsquet segueix la seva marxa al torneig interempreses amb aquests resultats:

Pupelle-Ca n'Esteve 48-42

Ca n'Esteve-Canet 56-50

G.Civil-Ca n'Esteve 63-62

Anim i a veure si els jugadors compleixen els dies de partit, que n'Esteve s'ho mereix.

ESCACS

Encara que ja ha passat un cert temps, vos oferim els resultats del Torneig d'escacs de San Honorat. Va guanyar en Toni Ripoll, encara que va haver de disputar una partida de desempat amb en Jaume Juan, fet que demostra la igualtat d'aquest torneig. La classificació va ser:

Equip de juvenils de l'Algaida. Temporada 91-92.

1. Toni Ripoll
2. Jaume Juan
3. Tomeu Ripoll (infantil)
4. Francesc Oliver
5. Santiago Pascual
6. Joan Vanrell
7. Tomeu Ripoll (senior)

A la categoria infantil hi participaren deu jugadors. Els tres primers classificats foren:

1. Tomeu Ripoll
2. Issac Draper

3. Tomeu Ramis

Seguint amb escacs direm que el club algaidí participa a la lliga de 3ª categoria amb la participació de quatre jugadors. Després de la 4ª jornada d'aquesta competició, els resultats han estat:
 Algaida-Andratx 3-1
 Inca-Algaida 2-2
 Algaida-Porreres 2-2
 C. del billar-Algaida 2-2

L'aspiració per enguany dels integrants de l'escac algaidí és pujar de categoria malgrat que en aquest començament de lliga factors externs al joc (personals) han privat de la concentració necessària per obtenir millors resultats. Esperam que les coses es normalitzin i s'aconsegueixi la meta desitjada.

JOAN TROBAT

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Josep Munar Oliver. Va morir a Pina dia 9 de gener als 85 anys.

Antònia Fullana Trobat. Morí dia 7 de febrer a l'edat de 57 anys.

Joan Pou Gelabert. Morí dia 9 de febrer i tenia 83 anys.

Mateu Ballester Seguí. Ens deixà dia 23 de febrer als 80 anys d'edat.

PINA

TALAIOTS: A la darrera sessió plenària de l'Ajuntament d'Algaida es va aprovar per unanimitat sol·licitar a la Conselleria de Cultura una subvenció per arreglar els talaiots: fer-los nets, senyalitzar-los i determinar el lloc exacte de la seva ubicació.

Un dels dos elegits per fer això fou el de Ses Cases Noves de Pina, que té forma circular i que, malgrat haver-hi molts d'ullastres i brutor per damunt, es troba bastant ben conservat; esperem que encara siguem a temps d'arreglar-lo i restaurar-lo.

La intenció de l'Ajuntament és que, després d'aquesta primera fase de neteja i senyalització, es pugui en fases posteriors fer la restauració total d'aquest talaiot i s'hi pugui tenir accés i visitar aquest patrimoni talaiòtic per part de la gent interessada i els alumnes de les escoles.

Per altra part, l'Ajuntament ha rebut de la Conselleria de Cultura l'inventari dels jaciments arqueològics o talaiots d'Algaida. Dins aquest inventari hi figura com a zona d'especial interès una part important del nucli urbà de Pina.

Des d'aquí volem recolzar aquesta iniciativa de l'Ajuntament de la qual altres vegades ja n'havíem xerrat i de la urgent necessitat de restaurar els talaiots, que tan nombrosos són a la zona de Pina, perquè els nostres fills puguin tenir constància real de la història dels nostres avantpassats i gaudir d'aquest patrimoni arqueològic, que és de tots ja que, com sabeu, l'accés a la cultura i als béns culturals és un dret que tot ciutadà té; els ha de poder conèixer i accedir a ells i per tant és un deure de les autoritats i del poder establert facilitar l'accés a aquesta béns i per tant restaurar-los i conservar-los i posar-los a l'abast de tothom; aquest és un dret recollit a la carta de l'O.N.U.

TROBADA DE QUINTOS DEL 44 DE TOT MALLORCA: El proper dia 26 d'abril i organitzada pels dos quintos de Pina (dels quals vos donam els telèfons perquè els interessats els puguin avisar i que són en Miquel Ribas Pascual -Miquel de Son Moll- telèfon 665441 i en Tomeu Mut Coll -Tomeu Escolà- telèfon 665491) tindrà lloc una trobada dels quintos del 44 de tot Mallorca. Es faran uns programes i bàsicament consistirà en:

A les 11'30 concentració a la Plaça de Pina.

A les 12, missa a l'església de Sant Cosme i Sant Damià de Pina.

I a les 2 dinar de germanor al Poliesportiu d'Algaida.

Esperam que sigui un èxit i que puguin recordar els vells temps i xerrar amicalment.

EXCURSIONS: Una de les darreres excursions del grup de Pina va ser a Planisi. Per dates properes tenen previst fer-ne una a La Trapa.

DINARS: Ha tornat a començar la temporada dels dinars pels baixos de Pina, i més concretament a "Ses Pomerres". Han començat amb plats bastant forts com són frit i porcella i seguiran, segons diuen, amb xot rostit i arrossos bruts i de peix, i qualche peixet en es forn; com veis, uns menús de lo més bo i selecte, per seguir amb la tradició de cada any. Els desitjam a tots els participants un Bon Profit.

DEFUNCIÓ: El passat dia 9 de gener va morir en Pep Munar Oliver als 85 anys. En Pau descansi.

UNA XERRADETA... (acabament)

-Com a "senyor rector"?

-De rector res, sinó amic, company de camí, animador i coordinador de les activitats parroquials. Es tracta més que res d'implicar i harmonitzar els diferents grups en totes i cada una de les tasques de la parròquia.

-I de feels, com anau?

-Santa Maria la Major és una parròquia gran, d'un 12.000 ànimes, de caire tradicional i una mica conservadora; per tant els ritus externs (batiements, noces, comunions...) tenen un ressò molt important. Ara bé, entre les cinc misses dominicals solen assistir unes 1300 persones, xifra gens menyspreable si tenim en compte el costum dels inkers de sortir fora poble els caps de setmana.

-Es nota el passotisme dels joves?

-Més que els joves es noten a faltar els adults de 25 a 35 anys. En quant als més joves pens que es pot fer una bona feina. Aquest anys s'han de confirmar més de 200 joves amb els quals durant any i mig hem mantingut reunions periòdiques amb bon profit per a tots. Ara bé, crec que aquesta feina l'hauríem de continuar després de la Confirmació.

-Sabem que fas un servei com a capellà a la presó. En què consisteix?

-He anat i segueisc anant cada divendres com a capellà solidari a la presó, no com a funcionari. Faig, sobretot, de pont entre els presos de la comarca d'Inca i les famílies. És una feina que consisteix en saber escoltar i ajudar, dins les meves possibilitats, a una de les parts més marginades de la societat actual.

-Anares al Perú; com va esser aquesta experiència?

-Més que un viatge, va esser una curta estada d'un estiu cridat per un company de la meua província, ara bisbe de Huamachuco, la nostra Missió. Va esser una estada que m'impresionà molt. Materialment és com tornar 100 anys enrera. Es veu la necessitat d'una solidaritat material, a més d'un compromís evangelitzador.

-I l'Església, cap on va?

-Roma, com a jerarquia, serà sempre conservadora. I l'Església de base sempre haurà d'empènyer. Com una mare que frena i uns fills que estiren. Tot això per arribar a una Església, esperem, que sigui a la vegada mística i social, compromesa amb els més pobres i marginats.

-Vols afegir res més?

-Dues coses: Una, esser franciscà no m'ha destorbat mai de les meves curolles. Els meus superiors m'han ajudat sempre. L'altra, malgrat que sempre m'he considerat integrat a tots els llocs on he viscut, també he conservat els meus lligams amb Algaida. Som i seré algaidí tota ma vida. Aquí vaig descobrir la llengua, la vida, la fe, els inicis de la meua vocació. Vull agrair l'ajuda dels bons capellans d'aquell moment, i ja crec que està dit tot.

És bon conversador, en Jaume, i escoltant les seves vivències el temps ha volat. Per això ja només ens queda despedir-nos i agrair-li la seva amabilitat. Gràcies.

MIQUELS MOLLETA I FIOLET

Solucions als mots encruats.

Horitzontals: 1. Sa Casa Nova. 2. Enamorat. 7. 3. gipó. broca. 4. UM. slirrac. 5. rap. atar. a. 6. elegir. erm. 7. 7. tovera. E. 8. anafu. 0. en. 9. tacilp. ert. 10. S. asfalta.

Verticals: 1. seguretats. 2. animal. na. 3. cap. petaca. 4. amos. Gofis. 5. so. laivulf. 6. àrbitre. pa. 7. narra. ro. L. 8. otorrea. et. 9. V. ca. R. era. 10. atacament.

UNA XERRADETA AMB...

JAUME "COVES"

A les festes més assenyalades del nostre poble, quan a l'església celebren ofici solemne, molta gent haurà tengut ocasió d'escoltar la veu i qualque sermó d'en Jaume. Avui l'hem volgut conèixer m'es d'aprop. Aquest és el motiu d'una xerrada que teníem pendent d'ençà que fou nomenat rector (i ja fa 4 anys!) de Santa Maria la Major d'Inca.

-Per començar, unes notes biogràfiques...

-Vaig néixer a Algaida l'any 1942 on vaig anar a l'escola fins als 13 anys. Com que ja de petit sentia inclinació religiosa, l'1 d'octubre de 1956 vaig entrar als Franciscans T.O.R. de la Porciúncula per cursar el batxillerat. Després, un any de noviciat a Cura i es produeix la meua entrada, diguem-ne "oficial", a l'orde Franciscana. Dos anys de Filosofia a Ciutat i quatre de Teologia a la Porciúncula me permeteren esser ordenat sacerdot l'any 1969 al Seminari Nou de Palma.

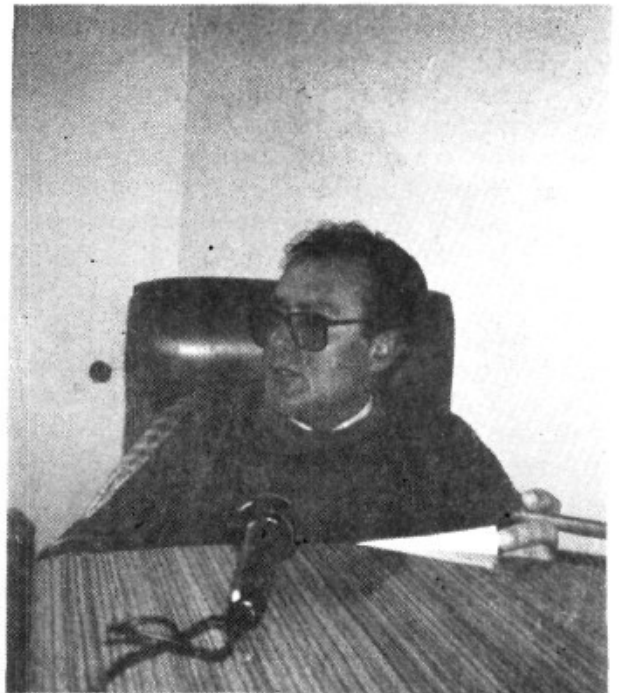
-Per què franciscà i no d'una altra orde, o capellà secular?

-Mirau, als 13 anys un no té les coses molt clares. Jo sentia l'admiració per Jesús i si em vaig decidir per esser franciscà fou segurament per influència del P. Joan Rubí, franciscà algaidí que estava a Cura, i altres persones que incidiren dins la meua vida, com el P. Bartomeu Salvà i Fra Joan Estela.

-I ja ordenat, què feres?

-A pesar que sempre m'havia atret més la feina pastoral i parroquial que la d'escola, la meua orde em necessitava al col·legi de Sant Francesc de Palma, on vaig estar al front de la pastoral juvenil. Després -setembre 1970- vaig passar al convent d'Inca en

una primera etapa que durà sis anys. Per aquest temps vaig entrar en contacte amb l'Església diocesana. Fou quan en Francesc Ramis, algaidí de Can Floquet i bon amic, va esser nomenat rector de Selva i em demanà que l'ajudàs els caps de setmana. Aquesta fou una experiència nova que em va resultar molt gratificant.

-I després?

-Conseqüència de la col·laboració anterior fou la petició del Bisbat d'encarregar-me la Parròquia de Búger. Va esser una etapa entranyable que durà sis anys. Després una curta etapa a Alcúdia que culminà quan la nostra Província decidí formar una Comunitat rural a Campanet, on tres franciscans cuidàvem les parròquies de Campanet, Búger i Port d'Alcúdia. Finalment, als voltants de 1988, vaig passar a Inca a la parròquia de Santa Maria la Major. (Segueix a la plana anterior)